

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 4Co/52/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3813220385
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 01. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Alica Beňová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2016:3813220385.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v právnej veci navrhovateľa F. Z. O. P. AG, so sídlom F. XXC, XXXX L., I., F.: U.-XXX.XXX.XXX, zastúpeného JUDr. Z. I., advokátom so sídlom v G., H. X proti odporcovi K. O., bytom S. č. XXX, zastúpeného JUDr. M. U., advokátom so sídlom v X., J. H. X/A, za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporcu, L., so sídlom v K., J. legionárov 5, zastúpeného Z.. M. U., advokátom so sídlom v X., J. H. X/A, o zaplatenie sumy 1.320,09 eur s príslušenstvom, o odvolaní navrhovateľa proti uzneseniu Okresného súdu Prievidza zo dňa 30. septembra 2014, č.k. 10C/3/2014-85, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa **p o t v r d z u j e .**

Navrhovateľ **j e p o v i n n ý** zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu náhradu trov odvolacieho konania - trov právneho zastúpenia vo výške 27,58 Eur, na účet právneho zástupcu vedľajšieho účastníka JUDr. M. U., advokáta, č.ú.: XXXXXXXXXXX/XXXX, VS : 8571413, do troch dní od právoplatnosti uznesenia.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým uznesením súd prvého stupňa zastavil konanie vo veci samej, odporcovi nepriznal trovy konania a navrhovateľovi uložil povinnosť zaplatiť trovy právneho zastúpenia vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu vo výške 401,47 Eur, v lehote 3 dní od právoplatnosti rozhodnutia. V odôvodnení napadnutého rozhodnutia uviedol, že navrhovateľ sa podaným návrhom domáhal voči odporcovi zaplatenia sumy 1.320,09 eur s prísl. z dôvodu, že odporca si neplnil povinnosti vyplývajúce mu zo Zmluvy o vydaní a používaní kreditnej karty zo dňa 30.5.2007 uzavretej s I., a.s.. V priebehu konania, pred začatím pojednávania vo veci samej, navrhovateľ vzal podaný návrh celkom späť. Poukázal na to, že žalovaná pohľadávka, ktorú uplatnil v konaní je premlčaná podľa § 5b zák. č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a súd je povinný ex offo prihliadať na premlčanie. Uvedené zákonné ustanovenie nebolo v čase začatia konania v platnosti, preto navrhol, aby bolo rozhodnuté tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania. O zastavení konania súd rozhodol podľa § 96 ods. 1 O.s.p, podľa ktorého navrhovateľ môže vziať za konania späť návrh na jeho začatie, a to sčasti alebo celkom. Súhlas odporcu so späťvzatím návrhu sa nevyžadoval, nakoľko k späťvzatiu návrhu došlo skôr, než sa začalo pojednávanie. (§ 96 ods. 3 O.s.p.). Nakoľko navrhovateľ späťvzatím návrhu procesne zaviniel zastavenie konania, o trovách konania súd rozhodol podľa § 146 ods. 2 veta prvá O.s.p., podľa ktorého, ak niektorý z účastníkov zaviniel, že konanie sa muselo zastaviť, je povinný uhradiť jeho trovy. Súd prvého stupňa uviedol, že pri určení procesného zavinenia navrhovateľa nie je relevantné, či v priebehu súdneho konania nadobudla účinnosť právna norma, ktorá ustanovuje povinnosť súdu prihliadať na premlčanie ex offo, pretože až prejednaním veci a meritórnym rozhodnutím bude možné ustáliť, či v danej veci prichádza do úvahy aplikácia ust. § 5b zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa. Právny predchodca navrhovateľa pri podávaní návrhu si musel byť vedomý toho, že jeho návrh je premlčaný a teda musel znášať riziko, následkom ktorého by bolo vznesenie námietky premlčania odporcom, vedľajším účastníkom alebo zmena právnej úpravy premlčania. Takéto riziko spojené s podaním návrhu na súd nie je možné vykladať v tom zmysle, že navrhovateľ procesne nezaviniel zastavenie konania. Trovy

konania, ktoré je navrhovateľ povinný nahradiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu, predstavujú trovy právneho zastúpenia za 2 úkony právnych služieb po 61,41 Eur a dvakrát režijný paušál v sume 7,81 Eur za prípravu a prevzatie zastúpenia a písomné vyjadrenie vo veci samej zo dňa 10.12.2013. Za účasť právneho zástupcu vedľajšieho účastníka na pojednávaní dňa 05.09.2013, ktoré bolo ukončené bez prejednaní veci, mu patrí odmena podľa § 13a ods. 4 Vyhl. č. 655/2004 Z.z. v platnom znení vo výške 1 zo sumy 61,41 Eur, v sume 15,35 Eur a režijný paušál v sume 8,04 Eur. Cestovné náklady z X. do K. a späť na pojednávanie konané dňa 30.09.2014 predstavujú sumu 65,70 Eur (240 km x 0,183 Eur + 15,60 Eur x 1,40 Eur) a náhrada za stratu času predstavuje sumu 130,10 Eur (10 polhodín x 13,01 Eur). Za účasť na pojednávaní dňa 30.09.2014 patrí právnomu zástupcovi z odmeny, režijného paušálu, z cestovných náhrad a náhrady za stratu času 20% DPH, ktorá zo sumy 219,19 Eur predstavuje sumu 43,84 Eur. Celkom trovy konania, ktoré je navrhovateľ povinný nahradiť vedľajšiemu účastníkovi predstavujú sumu 401,47 Eur. Súd prvého stupňa nepriznal náhradu trov konania odporcovi, ktorému vznikli trovy konania vo výške trov právneho zastúpenia za zastupovanie totožným advokátom, ktorým bol zastúpený aj vedľajší účastník. Takéto právne zastúpenie považoval súd prvého stupňa za neúčelne vynaložené, keďže odporca bol oprávnený vzniesť rovnaké námietky ako vedľajší účastník.

Proti tomuto uzneseniu podal v zákonnej lehote odvolanie navrhovateľ, a to do výroku II, ktorým bol zaviazaný na náhradu trov konania vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu v sume 401,47 Eur. Navrhol uznesenie súdu prvého stupňa zmeniť tak, že vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu náhradu trov konania neprizná. Vo vzťahu k vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu vystupujúceho v konaní v súlade s § 93 ods. 2 O.s.p., uviedol, že zákon č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, predpokladá existenciu združení založených na ochranu spotrebiteľa a jeho práv. V konaní na súde môžu byť združeniami účastníkmi, pokiaľ sú takéto ciele hlavnou náplňou ich činnosti. Vychádzajúc z uvedeného je zrejmé, že zákonodarca mal v úmysle vytvoriť priestor na vstup subjektu, ktorý bude aktívne chrániť spotrebiteľov v tzv. spotrebiteľských súdnych sporoch. Ich existenciu a činnosť podporuje aj Ministerstvo hospodárstva SR, kde majú združenia právo za stanovených podmienok uchádzať sa o príspevok na ich činnosť podľa § 25 zákona o ochrane spotrebiteľa. Podľa názoru navrhovateľa, pokiaľ bol v danom prípade odporca zastúpený advokátom, ktorého si sám zvolil, bola účasť vedľajšieho účastníka v konaní, navyše zastúpeného právnym zástupcom, jednoznačne zbytočná. Žalovaný v danom konaní nepotreboval žiadnu ďalšiu pomoc v spore, keďže bol zastúpený advokátom, ktorý je zároveň aj právnym zástupcom vedľajšieho účastníka. Takéto konanie a v všetky úkony s tým spojené považoval navrhovateľ za zjavne nadbytočné a vedľajší účastník sa v konaní iba priživil. V prípade spotrebiteľských zmlúv s účinnosťou od 01.05.2014 právny poriadok určuje orgánu rozhodujúcemu o nároku vyplývajúcej zo spotrebiteľskej zmluvy povinnosť prihliadať na premlčanie nároku i bez návrhu. Odporca by teda dosiahol v konaní rovnaký úspech aj bez pričinenia vedľajšieho účastníka. Vynaložené trovy vedľajšieho účastníka považoval za zbytočné a podľa jeho názoru by nemali byť súdom priznané z dôvodu neúčelnosti. K účelnosti trov konania, najmä vo vzťahu k zastúpeniu účastníka konania advokátom v prípadoch hromadných a administratívne jednoduchých podaní sa vo viacerých náleзоch zaoberal aj Ústavný súd ČR (napr. IV. ÚS 3259/11, III. ÚS 3303/11, i. ÚS 988/12), ktorý konštatoval, že účelnosť vynaloženia nákladov je podmienkou priznania ich náhrady. V tejto súvislosti poukázal na spôsob vstupu vedľajšieho účastníka do konania, ktoré bolo neadresné, uskutočnené len oznámením o vstupe do konania so žiadosťou o doručenie návrhu na začatie konania s prílohami a to všetko bez akejkoľvek znalosti predmetu konania, len predpokladajúc podľa navrhovateľa, že sa jedná o spotrebiteľský spor, pričom neraz išlo aj o právoplatne skončené veci. Vedľajší účastník je navyše v každom prípade zastúpený advokátom, bez zreteľa na právnu či skutkovú náročnosť sporu. Je podľa jeho názoru zrejmé, že ak združenie ponúka svoje služby na ochranu a pomoc spotrebiteľom, malo by byť dostatočne personálne a finančne vybavené, aby mohlo svedomite vykonávať svoju činnosť a teda pomáhať občanovi - spotrebiteľovi. Poukázal na uznesenia Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 2Sž/10/2014, sp. zn. 6M Cdo 5/2013, rozhodnutia Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 5Co/465/2013, Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 17 Co/91/2012, Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 3 Cob/259/2011 a iné, ďalej na rozsudok Súdneho dvora Európskej únie vo veci C-279/09. Z uvedených dôvodov žiadal, aby odvolací súd jeho odvolaniu vyhovel.

Odporca sa k odvolaniu navrhovateľa písomne nevyjadril.

Vedľajší účastník v písomnom vyjadrení k odvolaniu navrhovateľa navrhol, aby odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa ako vecne správne potvrdil a zaviazal žalobcu na náhradu trov odvolacieho konania vo výške 46,49 Eur. Namietal, že navrhovateľ skupuje veľké množstvo premlčaných

pohľadávok, resp. pohľadávok bez platného právneho titulu, pričom následne ich napriek vedomosti o ich nedostatkoch uplatňuje v konaní pred súdom. K účelnosti náhrady trov právneho zastúpenia poukázal na skutočnosť, že aktívnym prístupom a ochranou žalovaných spotrebiteľov týmto konkrétnym vedľajším účastníkom bol v súčasnosti vytvorený stav, kedy žalobcovia prestali podávať na súdy žaloby založené na pochybných právnych tituloch, resp. tieto podávajú už len v minimálnej miere, čím došlo k odbremeneniu súdov od prejednávania nedôvodných nárokov. Uviedol, že je potrebné mať na zreteli skutočnosť, či sú účelné trovy konania na jednej strane navrhovateľa - odborného dodávateľa so silným ekonomickým zázemím, ktorý si uplatňuje mnohokrát premlčané a nedôvodné nároky, alebo či sa jedná o účelné trovy vedľajšieho účastníka - nemajetného združenia, ktoré plní spoločensky významné poslanie vo forme efektívnej ochrany spotrebiteľa v súdnom konaní poukazovaním na nedôvodné nároky, nekalé praktiky a neprijateľné zmluvné podmienky. Združenie ako právnická osoba zameraná na ochranu spotrebiteľov vstúpilo legitímne v súlade s § 93 ods. 2, 3 O.s.p. z vlastného podnetu do predmetného spotrebiteľského sporu v procesnej pozícii vedľajšieho účastníka na strane žalovaného spotrebiteľa. Mal za to, že spotrebiteľ bol v predmetnej veci úspešný práve v dôsledku aktivity vedľajšieho účastníka. Navrhovateľ vzal svoj návrh späť po vstupe vedľajšieho účastníka do konania, na základe jeho argumentácie v meritórnom vyjadrení aj na pojednávaní, a teda z hľadiska samotného cieľa a poslania činnosti Združenia, ktorým je ochrana spotrebiteľa, sú trovy konania objektívne účelné. Účelnosť trov vynaložených na právnu pomoc možno vo všeobecnosti odvodiť z čl. 47 ods. 2 ústavy SR, v zmysle ktorého každý má právo na právnu pomoc v konaní pred súdmi, inými štátnymi orgánmi alebo orgánmi verejnej správy od začiatku konania, a to za podmienok ustanovených zákonom. Argumentáciu, že vedľajší účastník - združenie na ochranu spotrebiteľa - musí sám z podstaty existencie byť schopný poskytnúť právnu pomoc pri súdnych konaniach v spotrebiteľských veciach označil za účelovú, nelogickú, až absurdnú. Uvádza, že vedľajší účastník, ako občianske združenie zložené prevažne z laikov v oblasti práva, je pripravené dôsledne presadzovať a chrániť aj v súdnych konaniach oprávnené záujmy spotrebiteľov a vystupovať proti dodávateľovi na základe princípu "rovnosť zbraní". Mal za to, že v danej veci nie sú splnené ani žiadne zákonné dôvody resp. dôvody hodné osobitného zreteľa na uplatnenie ustanovenia § 150 ods. 1 O.s.p. Vedľajšiemu účastníkovi vznikli v konaní trovy z titulu právneho zastupovania právnym zástupcom podľa vyhl. MS SR č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov.

Krajský súd v Trenčíne ako odvolací súd preskúmal vec bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 212 ods. 1, § 214 ods. 2 O.s.p., a dospel k záveru, že odvolanie navrhovateľa nie je dôvodné.

Podľa ust. § 146 ods. 2 O.s.p., ak niektorý z účastníkov zavinil, že konanie sa muselo zastaviť, je povinný uhradiť jeho trovy. Ak sa však pre správanie odporcu vzal späť návrh, ktorý bol podaný dôvodne, je povinný uhradiť trovy konania odporca.

Povinnosť nahradiť trovy konania sa spravuje predovšetkým zásadou úspechu vo veci (§ 142 O.s.p.). Ak však súd zastavuje konanie, pri rozhodovaní o náhrade trov konania zisťuje, či niektorý z účastníkov konania zavinil, že konanie muselo byť zastavené. Zastavenie konania po späťvzati návrhu, ku ktorému došlo pre správanie odporcu, pričom návrh bol podaný dôvodne, zakladá právo navrhovateľa na náhradu trov zastaveného konania. Dôvodnosť návrhu sa posudzuje procesne. Nerozhoduje, aký by bol výsledok konania, keby nedošlo k späťvzati návrhu, ale to, či odporca splní to, čoho sa navrhovateľ domáha, a len preto navrhovateľ vezme návrh späť. Zavinenie navrhovateľa zase môže spočívať v tom, že podal návrh napríklad napriek tomu, že dlh bol splnený, a túto skutočnosť nezistil pred podaním návrhu, alebo v tom, že návrh vzal späť bez toho, aby odporca splnil to, čoho sa návrhom domáhal, prípadne z iných dôvodov.

V predmetnej veci sa navrhovateľ (pôvodne K.a, s.r.o.) podaným návrhom domáhal voči odporcovi zaplata istiny v sume 1.320,09 Eur s príslušenstvom. Písomným podaním, doručeným súdu prvého stupňa dňa 30.09.2014 vzal navrhovateľ svoj návrh v celom rozsahu späť a žiadal konanie zastaviť. Vzhľadom na uvedené je nesporné, že dôvodom zastavenia konania voči odporcovi bolo späťvzatie návrhu, pričom navrhovateľ vzal svoj návrh na začatie konania späť bez toho, že by odporca splnil to, čoho sa podaným návrhom voči nemu domáhal. Preto v zmysle ust. § 146 ods. 2 vetá prvá O.s.p. je navrhovateľ povinný nahradiť protistrane trovy konania.

Súd prvého stupňa však nepriznal náhradu trov konania odporcovi, ktorému vznikli trovy právneho zastúpenia za zastupovanie totožným advokátom, ktorý zastupoval aj vedľajšieho účastníka na jeho

strane. Takéto právne zastúpenie považoval súd za neúčelne vynaložené, keďže odporca bol oprávnený vzniesť rovnaké námietky ako vedľajší účastník. Z uvedeného dôvodu sa ukázali ako nepodložené námietky navrhovateľa o neúčelnosti priznaných trov, nakoľko z rozhodnutia súdu prvého stupňa je zrejmé, že sa účelnosťou vynaložených trov zodpovedne zaoberal, v dôsledku čoho nepriznal odporcovi náhradu za duplicitné a obsahovo identické úkony právneho zástupcu.

Čo sa týka náhrady trov konania vo vzťahu k vedľajšiemu účastníkovi, súd prvého stupňa o trovách konania rozhodol podľa § 146 ods. 2 veta prvá O.s.p. tak, že vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu priznal náhradu trov konania pozostávajúcu z trov právneho zastúpenia vo výške 401,47 Eur. Odvolací súd sa s týmto právnym názorom súdu prvého stupňa stotožňuje. Aj podľa názoru odvolacieho súdu vedľajší účastník tak, ako ktorákoľvek iná fyzická alebo právnická osoba, má právo zvoliť si advokáta, ktorý ho zastupuje v konaní, v dôsledku čoho aj odvolací súd vedľajším účastníkom uplatnené trovy právneho zastúpenia považoval za účelne vynaložené. Toto jeho právo vyplýva aj z Ústavy Slovenskej republiky, článok 47, ods. 2. V danej veci vedľajší účastník vstúpil do konania v záujme ochrany spotrebiteľa - odporcu. Z obsahu spisu mal odvolací súd preukázané, že vedľajší účastník do konania riadne vstúpil, jeho právny zástupca zastúpenie riadne prevzal a dňa 12.12.2013 doručil súdu prvého stupňa právne kvalifikované vyjadrenie. Rovnako sa riadne dostavil na nariadené pojednávanie dňa 30.09.2014, preto nie je dôvod na nepriznanie náhrady trov právneho zastúpenia, náhrady cestovného a za stratu času. V konaní na strane vedľajšieho účastníka odvolací súd nevzhladol ani dôvod na aplikáciu ust. § 150 O.s.p., ako to v odvolaní navrhol navrhovateľ, nakoľko trovy konania v preskúmvanej veci nie sú neprimerané voči uplatnenej pohľadávke.

Z týchto dôvodov odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa podľa § 219 ods. 1 O.s.p. ako vecne správne potvrdil.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol podľa ust. § 224 ods. 1, § 142 ods. 1, § 151 ods. 1 O.s.p. tak, že priznal náhradu trov úspešnému vedľajšiemu účastníkovi vo výške 27,58 Eur. Predmetom odvolacieho konania boli trovy vedľajšieho účastníka na strane odporcu v sume 401,47 Eur, predstavujúce náhradu trov prvostupňového konania. Odvolací súd priznal náhradu trov právneho zastúpenia za vyjadrenie vedľajšieho účastníka na strane odporcu k odvolaniu voči trovám konania zo dňa 19.12.2014. V odvolacom konaní mu vzniklo právo na náhradu trov spočívajúcich v odmene za právne zastúpenie podľa § 10 ods. 1, § 13a ods. 2 písm. b/, § 16 ods. 3 vyhlášky č. 655/2004 Z.z. v platnom znení. Základná sadzba tarifnej odmeny predstavuje sumu 29,88 Eur za 1 úkon právnej pomoci, pričom táto sa znižuje na polovicu základnej sadzby, t.j. na 14,94 Eur, keďže podané odvolanie sa netýkalo veci samej. Režijný paušál v roku 2014 bol vo výške 8,04 Eur. Vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu tak vznikol nárok na trovy odvolacieho konania vo výške po 27,58 Eur (14,94 Eur + 8,04 Eur + 20% DPH = 4,60 Eur), ktoré mu odvolací súd v zmysle citovaných právnych predpisov priznal.

Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Trenčíne jednomyseľne .

Poučenie:

: Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné .